

Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr. 361700

Dato: 27. marts 2008

Politisk-Økonomisk Udvalg har ved brev af 3. marts 2008 (PØU B 49 – spørgsmål 1) bedt om min besvarelse af følgende spørgsmål:

”Spørgsmål 1

Ministeren bedes oplyse i hvilket omfang, den hjemmel, der findes i bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978 om fravigelse af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. for så vidt angår præstestillinger, er et direkte pålæg fra loven om ligestilling, eller om nævnelser af de folkekirkelige ansatte er sat ind administrativt.”.

Svar:

Som jeg oplyste udvalget i mit svar af 5. februar 2008 på PØU alm. del – spørgsmål 9, blev bekendtgørelsen udstedt med hjemmel i ligebehandlingslovens daværende § 11, stk. 1, der havde følgende ordlyd:

”§ 11. Såfremt det ved visse former for erhvervsudøvelse og de dertil hørende uddannelser er afgørende, at udøveren er af et bestemt køn, kan den minister, under hvis forretningsområde den pågældende virksomhed hører, efter indhentet udtalelse fra arbejdsministeren og ligestillingsrådet, fravige bestemmelserne i §§ 2-6.”.

I den gældende lovbekendtgørelse findes den tilsvarende bestemmelse i § 13, stk. 1. Bestemmelsen, hvis nuværende udformning blev indført ved lov nr. 1385 af 21. december 2005, har følgende ordlyd:

”§ 13. Hvis det ved visse former for erhvervsudøvelse og uddannelse er afgørende, at udøveren er af et bestemt køn, og dette krav står i rimeligt forhold til den pågældende erhvervsaktivitet, kan den minister, under hvis forretningsområde den pågældende virksomhed hører, fravige bestemmelserne i §§ 2-6.”.

Som det ses, indeholder hverken den gældende eller den tidligere bestemmelse i ligebehandlingsloven i sig selv et påbud.

Jeg kan dog henvise til Arbejdsmarkedsudvalgets betænkning af 17. marts 1978 vedrørende forslaget til ligebehandlingsloven (FT B 1977/78, sp. 577). Heri anføres bl.a.:

”Arbejdsministeren har endvidere efter forhandling med kirkeministeren oplyst, at det er hensigten i forbindelse med lovens ikrafttrædelse at udstede en bekendtgørelse i medfør af § 11, stk. 1, hvorefter præstestillinger i folkekirken eller dertil svarende stillinger inden for trossamfund undtages fra lovens område”.

På baggrund af bl.a. ovennævnte oplysning fra arbejdsministeren, indstillede et flertal af Arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer lovforslaget til vedtagelse uændret.

Jeg skal på ny henvise til, at jeg også i mit svar på PØU alm. del – spørgsmål 9 oplyste, at Folketingets Ombudsmand, efter anmodning fra Ligestillingsrådet, i 1979 afgav en udtalelse om, hvorvidt Kirkeministeriet var forpligtet til at udstede bekendtgørelsen, for at være i overensstemmelse med Folketingets forudsætninger for lovens vedtagelse. Herom udtalte Ombudsmanden (FOB 1979, side 441):

”På baggrund af det anførte kan der efter min mening ikke herske tvivl om, at Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg ved sin stillingtagen til lovforslaget er gået ud fra, at en bekendtgørelse som den nævnte ville blive udstedt i forbindelse med lovens ikrafttræden, og at en forudsætning herom således også ligger til grund for Folketingets vedtagelse af loven i den foreliggende udformning.”

Det er således min opfattelse, at Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978 er udformet i nøje overensstemmelse med Arbejdsmarkedsudvalgets betænkning af 17. marts 1978, og dermed lever op til de forudsætninger, der i sin tid lå til grund for Folketingets vedtagelse af ligebehandlingsloven.

Birthe Rønn Hornbech

/ Rasmus Paaske Larsen